

Anna

Życie jej dane jest jak skarb wielki
Każde jej słowo w dobroć się zmienia
Ma swą świadomość szczęśliwej swej troski
Słuchając echa głosu własnego sumienia

Ona jest jak drzewo pełne owoców w sadzie
Które się zgina w dobroć pod ciężarem
Pragnie wiedzą się dzielić każdej potrzebie
Taką swą pracą wysiłku staje się darem

Dla wszystkich, co pragną uczciwego życia
Ta miłość jest niewinna jej pokojem serca
Która ich prowadzi drogą pełnego wzniesienia
Co w szczęściu jest wiarą godności człowieka

Tak w małej drobnej skromnej dziewczynie
W niej takie piękne źródło mądrości płynie
Co z gór wysokiej wiedzy do rzeki się rozlewa
Aby serce swe oddać wpadając w objęcie morza

Ona swym uśmiechem jest jak słońce na niebie
By jej promienie dotarły wzmagając się z chmurami
Tam gdzie smutne niedogrzone ludzkie serce
Jej pragnieniem jest słuzenie ludzkiej dobroci

Mówi mi o tym me serce słuchając jej słowa
Ona jest wezwana by szanować człowieka
Życzę, aby jej anioł obdarzył ją swą łaskawością
W drodze jej owocnego życia z kulturą i miłością

Hieronim Borkowski